

РЕШЕНИЕ

№ 30327

гр. София, 30.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4757** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Д. П. Д., подадена чрез адв. С. Й., срещу решение от 17.02.2026 г., постановено по АНД № 18277/2024 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-030070/11.12.2024 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). С наказателното постановление, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Касаторката твърди, че неправилно СРС е кредитирал изцяло фактическите твърдения в наказателното постановление, без да съобрази събраните в съдебното производство доказателства. Поддържа, че изводът на съда, че е отказала да бъде тествана с техническо средство, е неправилен и не съответства на свидетелските показания на полицейския служител Д., според които не е отказала проверка за алкохол, а е направила многократни опити да даде проба, но не е успяла. Излага, че нито един от разпитаните свидетели не твърди, че не е изпълнявала дадените ѝ указания. Поддържа още, че неправилно СРС е приравнил неуспешните опити за проба на отказ за тестване. Касаторката сочи също, че след неуспешното тестване е бил издаден талон за медицинско изследване, но не е било предложено изследване с доказателствен анализатор. Оспорва и изводът на СРС, че Д. не е изпълнила указанията за явяване в лечебното заведение, като поддържа, че отразеният в болничната документация час касае часа на вземане на

кръвна проба, а не часа на пристигане. Навежда доводи и за липса на законен повод за спиране и проверка на водача.

Прави искане за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателното постановление. Претендира разноси по делото.

Ответникът по касационната жалба – началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, оспорва жалбата. В представените писмени бележки поддържа, че първоинстанционният съд е извършил пълна и обективна проверка на наказателното постановление, правилно е обсъдил доказателствата и е приложил закона. Сочи, че нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП е безспорно доказано, а при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Прави искане решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд е приел от фактическа страна следното:

На 28.11.2024 г. около 02:35 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], Д. П. Д. е управлявала лек автомобил марка „Х. i20“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Аутотехника“ ЕООД. На кръстовището с [улица] автомобилът бил спрял за проверка от служители на ОПП – СДВР. При извършената проверка на водача е разпоредено да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен № ARPM-0384. Според констатациите на контролните органи Д. отказала да бъде изпробвана с техническото средство, като отказът е обективизиран в 02:39 часа.

За констатираното нарушение на 28.11.2024 г. е съставен АУАН серия ГА № 1386300, в който е прието, че е нарушена разпоредбата на чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП.

На Д. е издаден талон за медицинско изследване № 292501 за УМБАЛ „Св. А.“ – [населено място], връчен в 03:30 часа, в който е указано да се яви в лечебното заведение до 40 минути от връчването.

На 28.11.2024 г. в 05:30 часа в УМБАЛ „Св. А.“ на Д. е взета кръвна проба за медицинско изследване.

Съгласно протокол за химическо изследване № 832/28.11.2024 г. в изпратената за изследване кръвна проба е установено наличие на етилов алкохол в количество 0,11 промила.

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № 24-4332-030070/11.12.2024 г. от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Д., на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, Районният съд е приел от правна страна, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в законоустановените срокове по чл. 34 ЗАНН и при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. По съществото на спора СРС е приел, че от показанията на свидетелите, както и от събраните писмени доказателства, безспорно се установява, че Д. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, като като водач на МПС е отказала да бъде изпробвана с техническо средство за установяване употребата на алкохол. Според решаващият състав по делото липсват доказателства за обективни причини, които да са възпрепятствали даването на проба. Приел е, че последващото даване на кръвна проба и установената ниска концентрация на алкохол са неотносими към

съставомерността на деянието, тъй като административнонаказателната отговорност е ангажирана за отказ от проверка с техническо средство, а не за управление след употреба на алкохол.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно.

Съгласно чл. 63в ЗАНН касационното производство се развива по реда на глава дванадесета АПК, а касационните основания са тези по НПК. В рамките на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на решението и за съответствието му с материалния закон.

Неоснователно е възражението на касаторката, че полицейските служители не са имали законово основание да спрат автомобила за проверка. Правомощието на контролните органи да спират пътни превозни средства и да извършват проверка на водача произтича от чл. 165, ал. 2, т. 1 ЗДвП и не е обусловено от предварително установяване на конкретно нарушение или от наличие на външни признаци за употреба на алкохол.

Наказателното постановление формулира достатъчно ясно предмета на административното обвинение. Както фактическото описание на нарушението, така и изрично посочената правна квалификация по чл. 174, ал. 3, предл. първо ЗДвП сочат, че административнонаказателната отговорност е ангажирана за отказ от проверка с техническо средство. Допълнително отразените в наказателното постановление обстоятелства относно срока за явяване в лечебното заведение и резултата от химическото изследване не представляват самостоятелно повдигнато обвинение за неизпълнение на предписание и не създават неяснота относно санкционираното изпълнително деяние. Спорът е дали твърденият отказ от проверка е доказан при спазване на изискванията за обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото.

Съгласно приложимата към датата на нарушението редакция на чл. 174, ал. 3 ЗДвП водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта, се наказва с предвидените в нормата административни наказания. По силата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г. при извършване на проверката лицето е длъжно да изпълнява точно дадените от контролните органи разпореждания и указания, освен в изрично предвидените в разпоредбата случаи. Съгласно ал. 2 неизпълнението на това задължение се приема за отказ само когато с него се възпрепятства извършването на проверката.

Отказът може да бъде изричен или да се изведе от конкретно поведение на проверяваното лице. Когато не е установено изрично волеизявление, че лицето не желае да бъде изпробвано, извод за отказ може да бъде направен само въз основа на конкретни факти относно дадените указания, начина, по който те не са изпълнени, и причинната връзка между поведението на лицето и невъзможността да бъде извършена проверката. Самата липса на отчетен резултат не е достатъчна за такъв извод. Това следва и от нормативното разграничение между отказ и „некачествена проба“ по § 1, т. 2 от Допълнителната разпоредба на Наредба № 1/19.07.2017 г., съгласно която некачествена е пробата, при която техническото средство сочи невъзможност за отчитане на резултат или не сочи никакъв резултат. Разграничението между некачествена проба и съзнателно неизпълнение на указанията, възпрепятстващо проверката, е фактически въпрос, който трябва да бъде разрешен след пълно изясняване на начина на провеждане на конкретното изпробване.

В случая районният съд е приел, че показанията на свидетелите Л. и Д. са едноточни и непротиворечиви, без да обсъди съществуващото между тях съществено различие относно самото изпълнително деяние. Според възпроизведеното в решението свидетелят Л. е заявил, че Д. е отказала теста, но не си спомня дали са били извършвани опити за изпробване. Свидателят Д., обратно, е посочил, че техническото средство е било предоставено на Д. и тя е направила

многократни, макар и неуспешни, опити да даде проба. Тези показания не се допълват автоматично, а поставят въпроса дали е бил изразен изричен отказ, или е започнало фактическо изпробване, което не е завършило с отчетен резултат, както и по каква причина това е станало.

Съдът не е изяснил какви точно думи е употребила Д., когато е попитала дали може да не бъде изпробвана, последвало ли изрично волеизявление за отказ, кой от полицейските служители е предоставил техническото средство, колко опита са били направени, какви конкретни указания са дадени преди и по време на всеки опит, изпълнявани ли са те и по какъв начин, какво е било отчетено или изписано на дисплея на уреда, по чия преценка и по каква причина опитите са преустановени, сменян ли е мундшукът и дадена ли е реална възможност за повторна проба. Не е изяснено и въз основа на кои конкретни действия или бездействия контролните органи са приели, че проверката е съзнателно възпрепятствана, вместо да е налице некачествена проба, нито какви действия са извършени в периода между отразения час на отказа – 02:39 часа, и връчването на талона за изследване в 03:30 часа.

Не може да замести това изясняване изводът на СРС, че по делото не са доказани медицински или други обективни причини, възпрепятствали даването на проба. Административнонаказващият орган носи тежестта да установи по несъмнен начин всички елементи на нарушението, включително конкретното поведение, обосноваващо отказ. Липсата на доказана обективна невъзможност за даване на проба не доказва сама по себе си съзнателно неизпълнение на указанията. Като е извел отказа преимуществено от недоказването на обективна пречка, районният съд е разместил доказателствената тежест и не е изпълнил задължението си да изследва служебно всички относими обстоятелства.

Представената справка за последваща проверка на техническата годност на уреда удостоверява общото му техническо състояние към съответния момент, но не дава отговор как е протекло конкретното изпробване на 28.11.2024 г. Не е изяснено дали използваното техническо средство „Dräger Alcotest 7510“ с фабричен № ARPM-0384 разполага с памет за извършените измервания и за незавършените или неуспешни опити, дали при недостатъчен обем, прекъсване или друга неуспешна проба се създава запис, какъв е срокът им за съхранение и съхранени ли са данни за процесната дата и час. Ако такива данни са налични, те следва да бъдат изискани от ОПП – СДВР или от другата компетентна структура и приобщени по делото чрез официална справка, разпечатка или друг надлежен носител.

При новото разглеждане следва да бъде проверено и съдържанието на оригинала на талона за изследване относно отразения избор по чл. 6, ал. 4 от Наредба № 1/19.07.2017 г. и да бъде обсъден доводът на жалбоподателката, че не ѝ е предоставена възможност да избере установяване с доказателствен анализатор. Този въпрос следва да бъде преценен във връзка с установеното относно характера на неуспешното изпробване и приложимите хипотези на чл. 3а от наредбата.

По силата на чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 2 НПК, приложими съгласно чл. 84 ЗАНН, въззивният съд е длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина и по свой почин да събере доказателствата, необходими за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото. Това задължение не отпада поради липсата на доказателствени искания от страните. Като не е отстранил противоречията в гласните доказателства и не е събрал достъпните обективни данни за начина на изпробване, районният съд е постановил решението при неизяснена фактическа обстановка. Нарушението е съществено, тъй като се отнася до фактите, чрез които следва да бъде установено самото изпълнително деяние, и е довело до преждевременен извод за доказан отказ.

Необходимите процесуални действия не могат да бъдат извършени за първи път от касационната инстанция. Съгласно чл. 220 АПК касационният съд проверява приложението на материалния

закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. В случая е необходимо повторно непосредствено събиране на гласни доказателства, отстраняване на противоречията между свидетелите и евентуално провеждане на очна ставка, както и събиране и оценка на нови писмени доказателства. Това налага отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК.

При новото разглеждане съдът следва да разпита отново полицейските служители Д. и Л., като изясни подробно в какво точно се е изразило поведението, възприето като отказ, направени ли са опити за изпробване и колко, кой е предоставил уреда, какви указания са дадени, как са изпълнявани, какво е отчело техническото средство, по каква причина изпробването е преустановено и какви действия са извършени до връчването на талона за изследване. При запазване на съществени противоречия следва да прецени необходимостта от провеждане на очна ставка. Следва да изиска и всички налични записи от индивидуални боди камери или други технически средства, ако проверката е била заснета, а ако записи не са налични – официална информация дали такива са били създадени, какъв е срокът за съхранението им и на какво основание вече не могат да бъдат представени. Съдът следва да установи техническите възможности на конкретното средство „Dräger Alcotest 7510“ с фабричен № ARPM-0384 за съхраняване и извличане на данни за завършени измервания и за незавършени или неуспешни опити и, ако такива данни за процесната проверка са съхранени, да ги приобщи по делото.

След събирането на доказателствата съдът следва да ги обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, да изложи мотиви кои показания кредитира и защо, да разграничи некачествената проба от изричния или конклюдентния отказ по чл. 174, ал. 3 ЗДвП и да се произнесе по всички доводи на страните, без да възлага на санкционираното лице тежестта да доказва своята невинност. Едва след пълното установяване на фактите следва да бъдат направени изводите относно законосъобразността на наказателното постановление.

При този изход на касационното производство разноси не следва да се присъждат. На основание чл. 226, ал. 3 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН при новото разглеждане Софийският районен съд следва да се произнесе по реда на чл. 63д ЗАНН и за направените разноси в настоящото касационно производство.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 541/17.02.2026 г., постановено по АНД № 18277/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101 състав.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: